

Mi i Đole: Kako je Balašević ispunio želju Mesnoj zajednici Sakule

Kako je Balašević ispunio želju Mesnoj zajednici Sakule

Piše: Čeda Vučković

OPOVO, 25. februar 2021 – O tome kakav je bio čovek, pesnik i „tamburaš“ neću trošiti slova. Đoletove pesme, stihovi, knjige i ljudski stavovi dovoljno govore o njemu, a to smo videli ovih dana kada su na ulice da mu odaju počast izašli ljudi od Ljubljane pa sve do Skoplja. Ispraćali smo mnoge velikane ali ne sećam se da je i jedan čovek na prostoru bivše nam domovine Jugoslavije izazvao toliku pozornost i poštovanje.

Balašević je na razne načine povezan i sa našom opštinom. Na inicijativu građana i građanskih udruženja postavljen je bilbord u centru Opova kao još jedan čin našeg druženja sa Đoletom. U ovom prilogu napisaću koju reč o tome kako smo se tokom proteklih četrdesetak godina družili sa pesnikom panonskog srca.

Balašević nam je prvi put bio gost početkom osamdesetih godina 20. veka tokom snimanja serije Pop Ćira i pop Spira u Sakulama i Opovu. Đole je igrao Šacu berberina, a njegova supruga Olivera Julu, kćer Spirinu. Mnogi su ga tada zapamtili kao šarmantonog i duhovitog čoveka, a bračni par Balašević često smo viđali na ulicama u vožnji biciklom.

Nekih pet godina kasnije Balašević je ponovo u Opovu, ali ovog puta na koncertu u opovačkom Domu kulture Olga Petrov u okviru turneje povodom objavljivanja legendarnog albuma „Bezdan“ (i pored dobre volje ne mogu da se setim da li je koncert bio krajem 1986. ili početkom 1987. godine).

Ne treba ni da pominjem da su ulaznice „planule“ u rekordnom roku i da se tražila karta više. Na moju sreću, a malo i na snalažljivost, imao sam mesto u petom redu, tako da sam mogao opušteno da posmatram i slušam velikog majstora. A na koncertu red šale i smeha, pa red pesama, a između salve gromkih aplauza. Negde već pred kraj, kada se očekivala odjava i bis, nakon što se utišao prethodni aplauz, iznenada, tamo negde iz devetog ili desetog reda, ustaje stariji gospodin i obraća se Balaševiću:

„Druže Balaševiću, u ime kolektiva Mesne zajednice Sakule, zamolio bih Vas da otpevate „Ljubio sam snašu na salašu“, reče čovek čiji identitet neću otkriti u ovom tekstu osim da je naravno iz Sakula.

Pomislih, ovo će biti zanimljivo jer Balašević je u to vreme često u svojim intervjuima isticao da godinama ne svira tu pesmu, koju je na početku karijere baš „rabio“ na koncertima. Trajala je dugo, bila neka vrsta muzičke šaljive monodrame, a i jednostavno mu je dosadila.

Đole je sa osmehom i uljudno pozdravio Mesnu zajednicu Sakule (na kraju krajeva, tamo je snimao scene glumeći Šacu berberina), objasnio da tu pesmu više ne sviraju, ali da će do kraja koncerta biti još lepih pesama.

Međutim, našeg „prijatelja“ iz Sakula odgovor nije zadovoljio pa je još jednom ponovio:

„Ali druže Balaševiću, mi insistiramo da otpevate Ljubio sam snašu na salašu“, sada već imperativno reče čovek iz devetog (ili desetog) reda.

Šta će Đole, vidi da se iz ovog neće lako isčupati, od svog gitariste uzme instrument i krene... E, baš sam onomad razmišlj'o od čega pravidu tambure, pa sam pit'o i, i Mitu, i Proku, i onog Mileta Devića, birtaša, zna li kogod, pa niko nije znao da mi kaže... I tako prekrši Đole svoju odluku i specijalno za Mesnu zajednicu otpeva „Snašu“.

Sećam se da smo se dugo posle ovog koncerta šalili u društvu i započinjali razgovore sa obavezanim „u ime mesne zajednice...“.

I konačno, Balašević treći put među Opovčanima. Koncert je održan na Svetog Nikolu 22. maja 2005. godine povodom tek ustanovljenog Dana opštine Opovo, a u okviru velike vojvođanske turneje Đorđa Balaševića pod nazivom „Od Opova do Bođana“ i promocije albuma „Rani mraz“, koji je snimio 2004. godine.

O ovom koncertu i susretu posedujemo štampanu i foto dokumentaciju jer je redakcija Opovačkih novina ispratila ceo događaj. Intervju sa Balaševićem uradio je Saša Pavlovski, dok je prikaz koncerta napisao Zoran Lazić, koji je ujedno i autor fotografija.

Bilo je logično da Đole u svoju koncertnu turneju uvrsti Opovo jer je naše mesto bilo u naslovu turneje, kao i u tekstu velikog hita sa tog albuma „Aco, Braco“ (P.S. konačno smo mogli da pariramo našim komšijama u Čenti koju je Balašević opevao u pesmi „Sugar Rap“ – disko Napredak u Čenti).

Aco-Braco, derane moj čestiti... Bog nek gleda di će koga smestiti...

Od Bođana do Opova sila hulja i lopova

Koji grabe šta odaberu...

Al' opet, od Opova do Bođana još je dobrih Vojvođana

Da im s neba leba naberu...

Priča kaže da je na jednom od novogodišnjih koncerata 2004. godine, dok je izvodio pesmu „Aco, Braco“ u publici video transparent na kojem je pisalo Opovo i obećao da će doći ako ga pozovemo. Poziv je stigao, tako da se koncert mogao održati. Mada, kao regionalna velika zvezda, njegovi koncerti imaju popriličnu cenu, Balašević je specijalno za Opovo, ovaj koncert svirao samo za prodane ulaznice, a njih je bilo 466, koliko je sala doma kulture mogla da primi. To je bio Đoletov poklon Opovu.

Na moju žalost, ovog puta nisam prisustvovao koncertu. Supruga i ja smo morali da se dogovorimo ko će čuvati dete, a ko ići na koncert, pa kako sam ja više puta tokom devedesetih godina bio na njegovim čuvenim novogodišnjim koncertima u Sava centru, dobrovoljno sam se prijavio da večer provedem sa naslednikom.

Kako god bilo, kolege iz Opovačkih novina dobro su odradili svoj posao i vrhunski ispratili događaj (Opovačke novine, br. 17/18, maj – jun 2005).

Pre koncerta, za Balaševića, njegove muzičare iz benda i saradnike, upriličen je prijem u Galeriji „Jovan Popović“ gde su tadašnji opštinski funkcioneri, predsednik opštine Milorad Soldatović, načelnik privrede Zoran Tasić i načelnik Opštinske uprave Goran Fogl, Đoletu uručili umetničku sliku sa posvetom „Šaci Berberinu, Opovo, 22.05.2005. g.“. Nakon prijema, u domu kulture je održan koncert za pamćenje, o kojem se i danas priča. A kako je bilo na koncertu i šta se razgovaralo sa Đoletom podsetićemo se tako što ćemo narednih dana objaviti intervju i prikaz koncerta iz 2005. godine.